

Παρελάσεις των Διακρίσεων

Οι μαθητικές παρελάσεις προέρχονται από τη "νεολαία του Χίτλερ", η οποία ήταν ένα κομμάτι του του ναζιστικού κόμματος (για μαθητές και νέους). Προωθούσαν τη ναζιστική ιδεολογία μέσα από την εφαρμογή στρατιωτικής πειθαρχίας πάνω στις νέες γενιές. Αυτό είχε επιβληθεί σε όλα τα παιδιά με τη βία στη Γερμανία το 1936-45. Ο Έλληνας δικτάτορας Ιωάννης Μεταξάς ο οποίος ήρθε στην εξουσία το 1936 ήταν εμπνευσμένος από τη ναζιστική ιδεολογία. Ηγήθηκε της νεολαίας χρησιμοποιώντας την ίδια στρατιωτική τακτική. Ακόμη και μετά την πτώση του Μεταξά το 1941 αυτή η διαδικασία οργάνωσης μαθητικών παρελάσεων εξακολουθεί να υφίσταται ακόμη μέχρι και σήμερα. Μετά την Ανακήρυξη της ανεξαρτησίας το 1960, το Εκπαιδευτικό Σύστημα της Κύπρου βασίστηκε σε μεγάλο βαθμό στο υπάρχον ελληνικό σύστημα. Η κατάργηση των μαθητικών παρελάσεων είχε προταθεί μόνο μία φορά μετά την πτώση της δικτατορίας της Χούντας (1974), αλλά αμέσως μετά ξεχάστηκε. Οι μόνες δύο χώρες που εξακολουθούν να προωθούν την ιδέα των μαθητικών παρελάσεων εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας είναι η Ελλάδα και η Κύπρος, με τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες να αντιτίθενται σθεναρά στην ανοχή της πρακτικής αυτής για τους εξής λόγους:

- Η διαδικασία της επιλογής των συμμετέχοντων στην παρέλαση του σχολείου βασίζεται σε μεγάλο βαθμό από τη φυσική εμφάνιση των μαθητών (π.χ. ψηλότεροι στο μπροστινό μέρος), και δημιουργεί διάκριση που παραβιάζει βασικά δικαιώματα των πολιτών.
- Η κατανομή των μαθητών κατά την παρέλαση με βάση τις εκπαιδευτικές τους επιδόσεις ("καλοί" μαθητές στο μπροστινό μέρος, "κακοί" μαθητές στο πίσω μέρος), καθώς και τη φυσική τους εμφάνιση δημιουργεί ένταση σε προσωπικό επίπεδο, στο πλαίσιο του μαθητικού σώματος.
- Η εθνικιστική φύση των παρελάσεων απομονώνει τις εθνικές και θρησκευτικές μειονότητες και ως εκ τούτου δημιουργεί ένα αίσθημα διακρίσης λόγω φυλετικών και πολιτιστικών χαρακτηριστικών. Αυτό δεν παραβιάζει μόνο τα πολιτικά δικαιώματα, αλλά προωθεί την ανισότητα η οποία δεν μπορεί και δεν πρέπει να γίνεται ανεκτή σε ένα πολυπολιτισμικό περιβάλλον (π.χ. Σχολείο).
- Η ίδια η εμφάνιση, η συμπεριφορά, και η κίνηση των μαθητών κατά τη διάρκεια της παρέλασης καταστρέφουν κάθε έννοια ατομικότητας και προωθούν την αίσθηση της στρατιωτικής πειθαρχίας και την συμπίεση της ελευθερίας της έκφρασης σε πολιτικό και κοινωνικό επίπεδο..
- Δεν υποχρεούνται όλοι οι μαθητές να λάβουν μέρος στις παρελάσεις ωστόσο οι καθηγητές έχουν την υποχρέωση να οργανώσουν την παρέλαση η οποία δεν είναι μέρος της διδακτέας ύλης. Αναγκάζονται να πραγματοποιούν μια εργασία που μπορεί να αντιβαίνει προσωπικές τους πεποιθήσεις και ιδανικά. Αυτό έχει καταδικαστεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και ως εκ τούτου αποτελεί παραβίαση των δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών το γεγονός ότι αυτές οι παρελάσεις γίνονται ακόμα..

Η ύπαρξη των μαθητικών παρελάσεων πρέπει να παύσει να είναι αποδεκτή. Είναι μια στρατηγική που στερεί την ελευθερία της έκφρασης, προωθεί τις εθνικιστικές ιδεολογίες που περαιτέρω μειώνουν την πολιτισμική ανοχή και την ισότητα των ανθρώπων που χαρακτηρίζουν μια σύγχρονη πολυπολιτισμική χώρα. Δεν πρέπει να δεχτούμε κανέναν είδους διάκριση. Πρέπει να προωθήσουμε την ισότητα και τον σεβασμό στην προσωπικότητα του κάθε ανθρώπου.

Ας πούμε Ναι στην Πολυμορφία, Ναι στην Ενότητα- Ας πούμε όχι στις μαθητικές παρελάσεις

Παιδιά του Μανώλη